

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 596/2013-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. Ing. J. S., L. zastúpeného JUDr. E. K., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C/76/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. Ing. J. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. novembra 2013 doručená sťažnosť Mgr. Ing. J. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C/76/2011.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom konania, ktoré začalo 17. mája 2011 podaním jeho žaloby o náhradu škody a nemajetkovej ujmy proti Slovenskej republike (v súvislosti so zdĺhavým konaním vedeným na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 42 Rob 3/2004 a sp. zn. 28 Cb 69/2006).

Keďže okresný súd v tejto veci nekonal, sťažovateľ podal prvú sťažnosť na prietahy v konaní predsedníčke okresného súdu 10. júla 2012, a až potom okresný súd doručil sťažovateľovi vyjadrenie odporkyne z 21. augusta 2011.

Sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu opakovane podal 22. októbra 2013 sťažnosť na zbytočné prietahy a podľa neho okresný súd *„porušuje zásadu rýchlosti súdneho konania a prvý termín pojednávania vytýčil až na deň 08. 11. 2013, teda až po 2,5 roku od podania kompenzačnej žaloby..., čím stav neistoty sťažovateľa o výsledok konania iba predlžuje“*.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu v predmetnom konaní porušené a prikázal okresnému súdu v tejto veci konať bez zbytočných prietahov.

Okrem toho sa domáha priznania finančného zadost'učinenia v sume 3 100 € a úhrady trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 66/02, I. ÚS 56/03, IV. ÚS 71/05).

Ústavný súd zo sťažnosti a spisu okresného súdu zistil, že napadnuté konanie začalo na základe žaloby sťažovateľa doručenej okresnému súdu 17. mája 2011. Dňa 24. septembra 2013 určil okresný súd termín pojednávania na 8. november 2013, kedy rozhodol vo veci samej rozsudkom tak, že žalobu sťažovateľa zamietol.

Okresný súd po podaní sťažností sťažovateľa predsedníčke okresného súdu v roku 2012 začal vo veci konať a konanie na prvom stupni zavŕšil aj 8. novembra 2013 zavŕšil vydaním meritórneho rozhodnutia.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutia, v ktorých opakovane vyslovil, že „Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, IV. ÚS 203/03, III. ÚS 359/08)].

Na tomto skutkovom základe ústavný súd konštatuje, že aj keď doterajšia činnosť okresného súdu v namietanom konaní nebola bez zbytočných prietáhov, ale po podaní sťažností podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedníčke okresného súdu došlo k náprave a okresný súd vo veci už meritórne rozhodol (v čase prerokovania sťažnosti k prietahom v namietanom konaní už nedochádza), dospel v súčasnosti k záveru o zjavnej neopodstatnenosti sťažovateľovej sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2013